

Waar zijn ze gebleven?"

Voor Clemens Cornielje geen plaats in Onderwijsland
*“Onderwijs moet leerling ruimte bieden,
 ruimte om zelf te ontdekken”*

Voor een raam glijdt een schip op de Rijn voorbij. Een ander biedt uitzicht op de Eusebiuskerk. In zijn riante werkkamer in het Arnhemse Provinciehuis kijkt Commissaris van de Koningin Clemens Cornielje met gemengde gevoelens terug op zijn jaren op het Liemers College.

“Nee, ’t was niet m’n gelukkigste tijd, die eerste jaren op het Liemers. Ik kwam uit Lobith. En Zevenaars was heel groot, de school was heel groot. Soms voelde ik me niet gezien. Maar ... ik ben er wel gegroeid. Per saldo was ’t een goede tijd. Geweldige leraren maakten dat ik me langzaam ging thuisvoelen op het Liemers”.

Ton Veltman was zo iemand. Toen de oud-biologie docent afgelopen jaar koninklijk onderscheiden werd, vroeg Cornielje Zevenaars burgemeester De Ruiter of hij Veltman persoonlijk de onderscheiding mocht opspelden; dat was een mooi moment. En wiskundeleraar Elfrink (“Hij heeft vast ook een voornaam, maar destijds heette een leraar nog gewoon meneer”) was zo iemand: “Hij nam je spelenderwijs mee door de leerstof, heel geordend, heel gedisciplineerd. Hij was mijn mentor in de eerste klas en heeft veel voor mij betekend, die eerste jaren in Zevenaars”.

Geen plaats

Na zijn examen op het Liemers College besloot Cornielje zelf ook leraar te worden. Hij volgde de lerarenopleiding en koos – het zal niemand verwonderen – voor biologie en wiskunde. Maar een onderwijs carrière was niet voor hem weggelegd: de leerlingenaantallen liepen dramatisch terug en bij de afloeiingsvolgorde gold ‘last in, first out’, de laatst benoemde vloog er als eerste uit.

In Onderwijsland was geen plaats voor Cornielje. Hij werd beleidsmedewerker onderwijs bij de VVD-fractie in de Tweede Kamer. Toen hij later zelf lid werd van de Tweede Kamer, kreeg hij onderwijs in zijn portefeuille en stond aan de wieg van het vmbo en van de Tweede Fase.

Clemens Cornielje [re] zette samen met burgemeester Jan de Ruiter [li] Ton Veltman in de bloemetjes.

Passie

Cornielje vindt dat het beroep van leraar sterk ondergewaardeerd wordt: “Leraren hebben een ontzettend belangrijk vak en ze werken vaak met passie. Reijerman, mijn docent Nederlands, wakte mijn belangstelling voor de poëzie. Ad Mertens, ook zo’n gepassioneerde leraar, liet ons cultuur proeven”. Daarom ook draagt de typische beta-man en bestuurder Cornielje het vak culturele en kunstzinnige vorming zo’n warm hart toe: kvk is een vak waarbij je over vakgrenzen en landsgrenzen heen leert kijken en ontdekt dat wat er in Nederland gebeurt op cultureel gebied niet los te zien is van

wat er over onze landsgrenzen gebeurt. Mensen zijn niet gelijk, maar wel gelijkwaardig. Je moet het beste uit jezelf kunnen halen, niet alleen om er zelf beter van te worden, maar ook voor de samenleving als geheel.

Cornielje gelooft in de eigen verantwoordelijkheid van scholen en docenten. Het onderwijs moet leerlingen ruimte bieden, ruimte om zelf te ontdekken. Zijn levensmotto luidt dan ook ‘recht doen aan verscheidenheid’.

Arjan Janson